

Az őszi zarándoklat

Bács-Kiskun és Csongrád megyében jártunk. Kecskemét, Ó-Pusztaszer, Szeged, Tompa, Baja és Kalocsa voltak az állomások.

Az első nap kevésbé szerencsésen alakult az eső miatt. Kecskeméten mégis megnéztük a belváros szép épületeit, köztéri szobrait. Ó-Pusztaszeren az erős eső elvette a lehetőséget, hogy a parkban körbejárhassunk, de a Feszty-körkép élményét nem tudta elvenni az eső. Sokan közülünk látták már az alkotást, de mindenkinek örült a látványnak.

A zarándokcsapat a szegedi dóm előtt

Szállásunk Mórahalmon volt, onnan mentünk be Szegedre másnap reggel. Az alsóvárosi ferences templomban volt szentmisénk. Ezt megelőzően azonban remek hangulatú vezetést kaptunk Bertalan atyától, aki már érkezéskor nagy örömmel fogadott minket, holott mit sem tudott előzőleg jöttünkéről. A Mátyás király idejében keletkezett templom minden szegletéről volt mondanivalója Bertalan atyának, amelyet nagy tudással és jó humorral adott elő.

Ezt követően a főszékesegyházzal ismerkedtünk.

A XIX. században, a nagy árvíz után épült templom lenyűgöző szépségű a felújítás után. A Szent Gellért oltár a szent ereklyéjével, a Fadrusz János készítette kereszt, gróf Klébelsberg Kúnó sírja maradandó emlék.

Aki szereti a szecesszió épületeit, városi sétánkon bőven talált szép példákat. Látványosság a Virág cukrászda és kávéház is, de a Tisza-part is, a Széchenyi tér, az Új zsinagóga impozáns méretével, vagy a Hősök kapujában látható, az I. világháború hősei előtt tisztelgő Aba-Novák freskó mind-mind felemelő látványosság volt.

Harmadik napunkon ért minket az út legnagyobb meglepetése. Tompa külterületén áll az eredetileg a báró Redl család tulajdonában volt kastély és a hozzá tartozó templom, amit 'kis Mátyás templom'-ként emlegetnek. Nem kinézetre, csak stílusában hasonló a kis templom, de joggal ámultunk az építmény szépségén, a felhasznált anyagokon, a kivitelezés gondosságán. A carrarai márvány oltár, a szószéket tartó féldrágakő oszlop, a falakba épített márványoszlopok, a Zsolnay porcellán tetőcserepek, a mívés kőfaragások még sérülten is gyönyörűek. Szentmisén vehettünk részt ilyen környezetben!

A tompai 'kis Mátyás templom'

Innen Baját vettük célba. Városi sétára volt csak időnk, de ezalatt is megállapíthattuk, hogy kedves, élhető város Baja. A Duna is sokat ad hozzá ehhez.

Zarándoklatunk utolsó állomása Kalocsa volt. A Nagyboldogasszony főszékesegyház körüli ásatások miatt oda nem jutottunk be, de az Érseki palota könyvtára és a kincstár látogatható volt. A könyvtárban részletes és szakszerű vezetést kaptunk, így nemcsak látványként marad emlékezetünkben, de sok ismerettel is gazdagodtunk.

Nevelős Géza